

РЕШЕНИЕ

№ 112

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в публично заседание на 03.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **5399** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.76а, ал.1 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Групова практика за първична медицинска помощ – Н., М.” ООД против писмена покана изх. № 29-05-13/18.04.2012г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса (СЗОК). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването и в законоустановения срок за това; разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано със заповед № РД-18-344/26.03.2012 г. на директора на СЗОК, издадена на основание чл. 72, ал. 2 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), за извършване на финансова проверка на жалбоподателя със задача – контрол по изпълнение на броя на определените специализирани медицински дейности (СМД) и стойностите на назначаваните медико-диагностични дейности (МДД) за I, II и III тримесечие на 2011г. В резултат на извършената проверка е бил съставен протокол за неоснователно получени суми (ПНПС) № ФВ-103/29.03.2012г., в който са констатирани превишения за МДД съответно за I тримесечие на 2011г. в размер на 2331,23 лв., за II тримесечие на 2011г – 1391,43 лв., за III тримесечие – 555,65 лв. Прието е в протокола, че на основание

чл.76а, ал.1 ЗЗО, на възстановяване подлежи сума в общ размер на 4278,31 лв. Процесната писмена поканата е отправена до жалбоподателя за възстановяване на посочените суми – по тримесечия и общ размер.

Стойностите и назначаването на тези МДД не се оспорват от жалбоподателя. Същият е изпълнител на първична извънболнична медицинска помощ (ПИМП) по време на посочените тримесечия на основание договор № 222018/05.02.2011г., както и понастоящем съгласно договор № 222018/11.02.2012г. Броят/ стойността на назначаваните СМД и МДД са били определени съответно за всяко тримесечие с индивидуални протоколи (ИП, приложени към ПНПС.

Съгласно чл.37 и 38 от договора за 2011г., сключен между директора на СЗОК и изпълнителя на ПИМП, последният може да назначава СМД и МДД по брой и стойност, определени в ИП, съобразно Правилата по чл.3 от Закона за бюджета на Националната здравноосигурителна каса за 2011г. (ЗБНЗОК), представени по делото. При условията на договора и нормативното регулиране на ПИМП и заплащането ѝ, изпълнителят дължи да съобрази поведението си с така съществуващата уредба. В случая безспорно е, че лекарите, работещи в лечебното заведение, представляващо дружеството – жалбоподател, са възложили МДД, превишаващи определените му стойности за трите тримесечия. Плащанията се извършват в рамките на утвърдения годишен бюджет. Посочва се в мотивите на решение № 10261/31.07.2009г. по адм. д. № 3407/2009г. на Върховния административен съд, VI отделение, че: „Законът за бюджета на НЗОК се приема за всяка година в различен обем в зависимост от финансовото положение на държавата и има едногодишно действие. Неговото спазване, респ. вменването на медицинските услуги в рамките на утвърдените регулативни стандарти, обезпечава финансовия ред на страната. При преценка на всеки бюджет трябва да се има предвид, че той е отражение на икономическото състояние на държавата. Всяко несъблюдаване на Закона за бюджета на НЗОК ще има за последица промяна на параметрите на приходната или разходната му част, които са плод на управленско решение и не могат да се контролират от съда. В смисъл са развитите съображения по Решение № 2, конст. д. № 12/2006 г. по описа на Конституционния съд.”

Ето защо, възлагането на СМД/ МДД от изпълнител по договор, сключен със здравноосигурителна каса, следва да бъде съобразявано с рамките на възможностите за нейното заплащане. Изложените доводи от страна на жалбоподателя в смисъл на неадекватност на уредбата спрямо потребностите на здравноосигурените лица са ирелевантни, тъй като изпълнявайки дейността си въз основа на горепосочения договор, изпълнителят дължи да се съобразява с неговите условия. След като в случая изпълнителят е превишил определените му стойности, то размерът на това превишение представлява сума, която не му се дължи, а съответно – подлежи на възстановяване на основание чл.76а, ал.1 ЗЗО.

Предвид изложеното и като прецени оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че поканата е издадена от компетентен орган и в изискуемата от закона форма; при постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила; тя е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Групова практика за първична медицинска помощ – Н., М.” ООД, с ЕИК[ЕИК], против писмена покана изх. № 29-05-13/18.04.2012г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: